

Feldar je zpustošen, plameny šlehají až  
k nebesům a sloupce dýmu zastřely hvězdy.  
Všichni padli a nyní se pohroma valí i na nás.  
Musíme se obrátit k Bohyni, protože jen ta  
nás dokáže odvrátit od jisté záhuby. Bohyně  
vstoupila mezi nás, cítili jsme její přítomnost  
a sílu, v našich srdcích znovu vzplála naděje,  
že máme šanci se postavit zlu a dosáhnout  
Engráru, jak jsme si jej vysnili. S odhodláním  
bojovat za náš sen nebo hrdě zemřít jsme se  
vydali na výpravu, kde se mělo rozhodnout  
úplně všechno. Protivník byl krutý a nerovný  
boj se již zdál být skoro ztracen. Chváľme naši  
Bohyni, která nám v nejtěžší chvíli dala sílu  
pozvednout meč a zasadit neviditelné bestii  
smrtnou ránu. Chváľme Keilu, která svou  
odvahou odvrátila zkázu našeho národa. Necht'  
nám vládne ještě po mnoho let a střeží nás,  
zatímco sklízíme plody bohatství Engráru.  
Necht' je nám oporou v čase podivné choroby,  
která se šíří celou zemí a jen díky ochraně naší  
Bohyně nás nepostihla takovou silou, jako jiné.

Rodriguez

Namísto abychom následovali naše moudré bohy po  
stezkách osvícení, malicherné šarvátky, rozmařilost  
a slaboduchý chtíč ovládly naši mysl a staly se  
strůjci našich skutků. Za naši malověrnost jsme byli  
potrestáni šedou zemí, která se rozlezla jako snět  
v těle zraněného muže a utopila nás v moři utrpení.  
Co bylo zářivé, zmatnělo, co bylo živé, skomírá, co  
bylo krásné, shořelo na prach. Zlá nemoc, která  
sužuje naše těla, je jen obrazem nemoci našich duší.  
Obrátte se ke zbožnosti a pokoře, neboť jen ta  
nás může zachránit.

KARUK ZLATOROP A JEHO DRUHOVÉ SE VYDALI  
ZKOUMAT TUNELY, KTERÉ VEDOU POD HORAMI.  
NARAZILI NA ZLATOU ŽÍLU, KTERÁ JE VEDLA DÁL  
A DÁL. NÁHLE SE OZVAL PŘÍŠERNÝ LOMOZ A ČÁST  
TUNELU SE ZA NIMI ZAVŘELA. ŠTĚSTÍ, ŽE ŽÁDNÝ Z  
NICH POD ZÁVALEM NEZŮSTAL. VĚTRACÍ ŠACHTOU  
SE DOSTALI NA POVRCH KDESI V HORÁCH A ZALOŽILI  
TÁBOR. KRODAR, SYN KARUKŮV, SE VYDAL NA  
PRŮZKUM OKOLÍ DOPROVÁZEN SVOU DRUŽINOU.  
NARAZILI NA PODIVNÉ MÍSTO, KTERÉ PULZOVALO  
MAGICOU SILOU.  
VYSLALI DO TÁBORA POSLA, ABY PŘÍVEDL OSTATNÍ.  
KDYŽ SE POSEL VRÁTIL SE ZBYTKEM VÝPRAVY, PO  
PODIVNÉM ÚKAZU NEBYLO ANI PAMÁTKY.  
KRODARA, SYNA KARUKOVA, A JEHO DRUHÝ UŽ  
NIKDO VÍCE NESPATŘIL.  
PROTO PRAVÍM, MAGIE JE NEVYZPYTATELNÁ A NENÍ  
RADNO SI S NÍ ZAHRAVAT.

VELROG, KRONIKÁŘ KARUKŮV

Již uplynulo mnoho let od tragické události, jejíž stín lpí na Hvozdu do dnešních dnů a činí z něj místo tak temné, že jen ti nejodvážnější se odhodlají zkoumat jeho ponurá zákoutí. Služebníci Hvozdu jej toužili probudit a nechat vzkvétat k svému obrazu, avšak neviditelný nepřítel je rozsápal dříve, než stačili dosáhnout svého záměru. Mnoho krve bylo prolito a vsákla se ke kořenům. Kořeny se napily krve. Hvozď zdivočel, jeho srdce začalo bít temně a kdo v něm chtěl nalézt útočiště před spálenou zemí, se zlou se potázel.

Večerní úlitba Ódinovi se trochu  
protáhla. Asi jsem usnul na nevhodném  
místě, protože mě celé tělo zatraceně bolí.  
Matně si vybavuju, že jsem se porval s  
Hrodrikem, jeho pěsti jsou pádnější  
než kladivo, proto je to můj nejlepší kamarád.  
Ale těm bolákům, co mám na zadku,  
pořád nerozumím. Hm, počkat, spočinul  
jsem v doupěti lesních mravenců.  
Z králova ležení se valí dým a ve vzduchu  
je cítit smrad ze spáleného masa, takže  
mravenci nebudou můj největší problém.  
Že by šediváci? Nikdy jsem jim neveril.  
Dost planých řečí, je čas pozvednout zbraň!

Boj nebyl takový, jak jsem čekal. Ta  
šedá sebranka v tom čertě byla  
nevinně. Jen jsem... řihlžel,  
jak nestvůrný zploze... nera pekelný  
jediným máchnutím srazil družinu  
nejudatnějších válečníků k zemi a  
spálil je na prach. Nejsem zbabělec,  
ale bylo jasné, že síla bojovníka by s  
tou bestií nic nezmohla. Čekal jsem,  
že mě taky dostane, ale když se ten  
lémon vyřadil na našem ležení, táhnul  
šekam směrem k šedým. Pak bylo ticho  
a stáhly se černé mraky. Nad územím  
šedých se zvedl oblak dýmu a vítr ho  
rozfoukal všude okolo. Vdechl jsem ten  
sajrajt a udělalo se mi zle, chvíli jsem o  
sobě nevěděl. Když jsem se probral,  
všude byl prach a popel. Moje dny se  
krátí, cítím, že je čas otevřít med-  
a napít se na počest padlých